SURINAAMSCH WEEKBLAD.

1858. **Zondag 31 October** N°. 44.

PARAMARIBO, 30 OCTOBER 1858.

Het nieuws uit het moederland met de mail in deze week ontvangen, behelst de voor ons zeer gewigtige aankondiging dat het vraagstuk betreffende de maatschappelijke hervorming binnen deze Kolonie, is opgelost en spoedige maatregelen dienaangaande te verwachten zijn. De Staten Generaal zijn den 20 September geopend door Z. M. den Koning, die bij deze gelegenheid voor het eerst door den Prins van Oranje vergezeld werd. De openingsrede door Z. M. gehouden luidt aldus:

«Mijne, Heeren!

De plegtigheid van dit oogenblik heeft voor Mij eene meer dan gewone beteekenis. Mijn beminden oudsten zoon aan Mijne zijde te zien, bij het openen der vergadering van de Staten Generaal, vervult Mijn hart met dankbaarheid aan God, die zijn leven gespaard, zijn aanleg ontwikkeld en zijne jeugd in zoo vele opzigten gezegend heeft.

Het volk, door U vertegenwoordigd, heeft met blijdschap het tijdstip gevierd, waarop wederom een Prins van Oranje het staatkundig leven is ingetreden.

De blijken van liefde tot mijn Huis, bij die gelegenheid aan den dag gelegd, hebben Mijne begeerte versterkt, om al Mijne krachten te wijden aan het welzijn van het land, voor welks geluk Mijne voorvaderen geleefd en vele hun bloed gestort hebben.

Aan Mijne Regering valt bij voortduring de rustige taak te beurt, het vrije genot te bevorderen van de zegeningen der beschaving en des vredes. Mijne betrekkingen met alle Mogendheden zijn van den meest vriendschappelijken aard; en terwijl met een naburige Staat het handelsverkeer voor de voortbrengselen van den geest door een onlangs gesloten verdrag is vrijgemaakt, wordt in het verwijderd Oosten, door de pogingen Mijner Regering, voor onze Indische bezittingen de handel meer en meer van belemmeringen ontheven, en is het Rijk van Japan voor den wereldhandel toegankelijk gemaakt.

De veiligheid echter van 's Rijks grondgebied vordert het aanwezen van wapenkrachten ter verdediging. Ik kan U de verzekering geven, dat de zee- en de landmagt zich Mijne zorgen waardig betoonen.

De rust, door vrede en veiligheid geschonken doet, onder 's Hemels zegen, de meeste bronnen van volksbestaan mildelijk vloeijen.

De stemming in den algemeenen geldsomloop, welke eenige maanden geleden, handel en nijverheid bedreigde, was gelukkig van korten duur.

De oogst van dit jaar belooft betere uitkomsten dan aanvankelijk werden verwacht.

De gunstige staat van 's lands geldmiddelen zal U blijken uit de mededeelingen, die bij het aanbieden van de staatsbegrooting U zullen gedaan worden.

Kunsten en wetenschappen worden met toenemende belangstelling beoefend.

Ook in onze Overzeesche bezittingen heerschen rust en welvaart. Mijne regering bevlijtigt zich, door een regtvaardig bestuur, door de stoffelijke en zedelijke ontwikkeling te begunstigen en de instellingen te eerbiedigen van de bevolking, — aldaar aan het Nederlandsch gezag onderworpen, — vertrouwen en gehechtheid aan te kweeken. Mogt desniettemin dat gezag worden miskend, dan is eene talrijke en welgeoefende zee- en landmagt daar, om het krachtdadig te handhaven.

Het genot van al dezen voorspoed, Mijne Heeren! moet ons aansporen tot ijver om onze staatsinstellingen, te verbeteren en te voltooijen.

Nieuwe of gewijzigde ontwerpen van wetten zijn gereed om U binnen korten tijd te worden aangeboden.

Uw onderzoek van de staats-begrooting zal niet zijn afgeloopen, zonder dat een voorstel tot regeling van de wijze van beheer en verantwoording der koloniale geldmiddelen U ter beoordeeling zal zijn voorgelegd.

De wets-ontwerpen, die U onverwijld zullen worden aangeboden, tot ondersteuning van den aanleg van spoorwegen en ter gemoetkoming in de finantiële bezwaren van onderscheidene gemeenten, mogen offers van de schatkist vorderen, — de toestand van 's lands finantien geeft Mij bovendien de vrijheid om U eenige verligtingen voor te stellen van de lasten der ingezetenen. Verschillende wetten betreffende de belastingen zullen aan Uwe beraadslaging onderworpen worden. De wenschelijkheid van voortdurende schulddelging zal daarom niet uit het oog worden verloren.

Is het altijd met smart geweest!, wanneer ik heb moeten gewagen van eene slavenbevolking onder het gebied der Nederlandsche Regering, ik hoop dat de maatregelen, die beraamd zijn om aan dien toestand een einde te maken, Uwe goedkeuring zullen kunnen verwerven.

Op nieuw zal eene poging worden gedaan, om door gemeen overleg, den staat van onzekerheid te doen ophouden, waarin de samenstelling der regterlijke magt en het beleid der justitie verkeeren. Maar niet minder noodig is het, en evenzeer eischt het een grondwettig voorschrift, dat een Nederlandsch wetboek van strafregt tot stand kome. Ter vaststelling van de beginselen, welke daarbij zullen aangenomen worden, zal uwe medewerking worden ingeroepen, en uwe overweging daarvan zal gelijktijdig kunnen geschieden met het onderzoek van een nieuw ontwerp van wet op de regterlijke organisatie.

Regeling van den werkkring van den Raad van State, herziening der tabellen, waarbij het rijk verdeeld is in kiesdistricten; bepalingen omtrent den doortogt en het vervoer van landverhuizers; voorschriften ter verzekering van het algemeen belang bij het gebruik van spoorwegen; inrigting van de nationale militie; voorzorgen bij de uitoefening der geneeskunst; — ziedaar eenige der andere onderwerpen, waaromtrent U, binnen kort, ontwerpen van wetten zullen worden aangeboden.

Mijne Heeren! Het gewigt van deze Uwe werkzaamheden voegt zich bij gewaarwordingen van Mijn Vaderhart, om de plegtigheid van dezen dag, voor Mij buitengewoon belangrijk te doen zijn. Zij zal het ook voor U worden, wanneer bij het terugzien op de taak die U wacht, de bewustheid U zal mogen ten deel vallen van veel te hebben tot stand gebragt ten beste van het dierbaar vaderland.

God schenke daartoe Zijnen zegen!

Ik verklaar deze vergadering van de Staten Generaal te zijn geopend.»

Terwijl de eerste kamer haar antwoord tot een weerklank der troonrede maakte, stelde de tweede kamer een adres op, dat vrij belangrijke beraadslagingen doet te gemoet zien. Wij deelen hetzelve in zijn geheel mede:

De tweede kamer der staten-generaal waardeert met Uwe Majesteit en met de gansche natie het groote voorregt aan het vaderland geschonken, nu wederom een prins van Oranje, het staatkundig leven is ingetreden.

Was het steeds een plegtig en heugelijk oogenblik, wanneer de koning te midden der volksvertegenwoordiging verscheen om de zitting der staten-generaal te openen, die plegtigheid had ook voor ons, ditmaal eene meer dan gewone beteekenis. Wij zagen Uwe Majesteit vergezeld van uwen beminden oudsten zoon, van den veelbelovenden jeugdigen prins, door zoo vele banden aan het Nederlandsche volk verbonden; wij hoorden de warme taal, door Uwe Majesteit als vader en vorst gesproken, en de zoo gewenschte verzekering dat de blijken van liefde en gehechtheid, onlangs ondervonden, Uwer Majesteits begeerte versterkt hebben om aan het welzijn des lands al uwe krachten te wijden, en om, door de bevordering der welvaart, die wij als vrucht van rust en vrede genieten, de taak voort te zetten door uwe roemrijke voorvaderen, met opoffering van hun bloed, aangevangen.

De tweede kamer, Sire! neemt met het volk, dat zij mede vertegenwoordigt, een levendig deel in de vreugde. U en Uw Huis geschonken, en vestigt met Uwe Majesteit dankbaar het oog op de vele voorregten en zegeningen, die Nederland door Gods goedheid voortdurend mag genieten.

Wij wenschen, dat de vriendschappelijke betrekkingen die Uwe Majesteit met alle mogendheden onderhoudt, de pogingen Uwer regering ingang zullen verschaffen ter bereiking van hetgeen het belang van Nederland vordert.

Wij verheugen ons in de verzekering, dat zee- en landmagt, voor de veiligheid van 's rijks grondgebied gevorderd, zich Uwer Majesteits zorgen waardig betoonen, en dat in de overzeesche bezittingen eene talrijke en welgeoefende krijgsmagt daar is, om het Nederlandsche gezag, waar dit mogt worden miskend, krachtdadig te handhaven. Mogten echter bovenal de middelen slagen, welke worden aangewend om, langs eenen, vreedzamen weg, dat gezag meer en meer te bevestigen!

De bloeijende toestand van onze geldmiddelen zal aan Uwer Majesteits regering de gelegenheid openen, voorstellen te doen ter voorziening in de behoefte aan spoorwegen, maar ook in eene verpligting, ons door het Christendom en de menschelijkheid opgelegd, zonder dat daarom noch ver-

Uit Ruslands Geschiedenis.

(Vervolg en slot van No. 43.)

Maar de Czar werd ziek en even als dit met *Caligula* en *Nero* het geval was geweest — de goede geest had den Vorst verlaten! Na zijne herstelling schuwde *Iwan* het Hof, zocht eenzaamheid en stilte op, toonde zich verbitterd tegen *Sylvester* en *Adacheff*, van welken hij zich weldra ontdeed, tevens alle Bojaren wier deugd hem hinderlijk was, onder de hevigste folteringen doende bezwijken. Daarna zich beklagende van ieder verraden te zijn, verliet hij Moskou en wilde hij zelfs afstand doen van de kroon. Hij verborg zich in het in het midden der wouden gelegen Alexandrowski en uit dit afschuwelijk paleis gaf hij zijne onderdanen te kennen dat hij hen aan hun lot overliet. Het van droefheid schreijende volk roept uit dat het verloren is, dat Moskou zonder Meester niet kan bestaan. De Bojaren en priesters begeven zich tot *Iwan*, werpen zich aan zijne voeten en smeeken hem met tranen hun te kastijden, hun niet te sparen, maar terug te keeren en de kerk tegen de Mongolen te verdedigen. De Czar eischt het regt, voortaan over het leven en de eigendommen der geestelijkheid; hij schiep vervolgens eene lijfwacht die een hondskop en een bezem in haar vaandel voerden, omdat zij de vijanden des Czars moesten bijten en Rusland schoon moesten vegen. Onbeschrijfelijk was de ellende der steden die lijfwacht ten verblijf dienende; zij werden uitgezogen, uitgeplunderd en verwoest en Moskou was weldra door woestijnen omgeven.

Tot eens ieders verwondering zag *Iwan* daarna naar een vroom man om, om hem het Bisdom van Moskou te schenken. Hij vond dien in den monnik *Philippus*, die een wild en bar eiland in de Witte Zee bewoonde en bekend was om zijne regtgeloovigheid en kunde. *Iwan* benoemde hem tot metropolitaan; het was diens verderf, want bij eene plegtige gelegenheid, *Iwan* in het openbaar diens misdaden onder het oog brengende, liet de Czar hem en alle zijne bloedverwanten en vrienden om het leven brengen en alle bewoners der dorpen die hun toebehoorden in hun bloed versmoren.

Had *Iwan* zijn haat aan de Bojaren en de geestelijkheid botgevierd, weldra zoude de beurt komen aan de gemeenten. De Czar haatte de bewoners van Novogorod, van Twerr van Pskoff. Die steden hadden reeds lang hare vrijheid verloren, maar zij bevatten nog enkele bewoners die haar beweenden. Zeker ellendeling beschuldigde die van Novogorod, dat zij die stad aan de Polen wilden overleveren. Op het vernemen van dezen onbeschaamden laster, begeeft de Czar zich op weg met zijne helsche lijfwacht, alle steden en dorpen die deze schandelijke troepen doortrokken werden uitgemoord en verbrand en wanneer men hun vroeg waarom zij deze ijsselijkheden bedreven, was het antwoord dat de expeditie geheim moest blijven en dus niemand in staat moest zijn het geheim te verraden. *Iwan* zelf, de woedendste der woedenden, liet zelfs alle dieren ombrengen en wilde niet dat iets dat adem bezat achter hem terug bleef. Hij komt voor Novgorod. De metropolitaan trekt hem met de gewijde banier aan het hoofd van eenen statelijken stoet tegen, om zijn' toorn te stillen. *Iwan* zegt hem, dat hij een huichelaar is, die het kruis in de handen, maar niet in het hart droeg. Toen gaf hij het teeken, de soldaten vallen in de weerlooze stad en vermoorden op des Czaren bevel meer dan honderd duizend onschuldige wezens.

Rusland werd toen ter tijde door eindelooze burgertwisten verscheurd en de prooi der Mongolen. Gedurende twee eeuwen drukten zij dat land met al hun gewigt. In andere landen hebben zij zich langer staande gehouden, maar nergens greep hunne heerschappij dieper in het volksleven; in Indie, Perzie en China werden zij verweekt door het klimaat en de beschaving en na hunne verdrijving uit die gewesten, bleef geen spoor van hen over; maar Rusland was zelf half barbaarsch; de Mongolen vonden er stoppen en konden er hunne zwervende levenswijze behouden en in plaats van onder den invloed van het overwonnen volk te geraken, deelden zij hun onbeschaafd genie aan het Russische volk mede, dat nog heden den onmiskenbaren stempel der Mongoolsche overheersching draagt.

Wonderbaarlijke speling van het lot! de Hertogen van Moskou die bestemd waren eenmaal het geheele Mongoolsche Rijk te beheerschen, onderwierpen zich het allereerst. Hunne magt stond op steviger grondslagen dan die der overige Russische vorsten. Zij heerschten in de boschachtige streken, waar het Finlandsche element boven dreef. De Finnen te voet, die het land van de Witte Zee tot aan Centraal Rusland bewonen, bezitten even als hunne Aziatische broeders, de Finnen te paard, een kruipenden en wreeden aard. Dit maakte het den Hertogen gemakkelijk om zich de alléénheerschappij, de autocratie, te verzekeren. De overheersching der Mongolen kwam daarbij wonder wel te stade. De volken verkregen een afkeer der verdeeldheden die hen onder het Mongoolsche juk hadden gebragt, zij gevoelden het hoe noodzakelijk éénheid van handelen was om zich van dat juk te ontdoen en stelden al hunne hoop op de magt van den Vorst. De Hertogen sleten hun leven onder de tenten van de Khans; zij werden hunne scholen, zij doordrongen zich van den Mongoolschen geest en namen er de gewoonten van aan. Van lieverlede belastten zij zich met het invorderen der schattingen ten behoeve der veroveraars, later oefenden zij regtsmagt over diens troepen zelven uit en zoodoende liep alles te zamen om den Hertogen van Moskou al gaande weg magtig te maken over al de andere Russische stammen. De lange vernedering der Russen was niet zonder

mindering van lasten, noch de wenschelijkheid van voortdurende schulddelging uit het oog worden verloren. Wetsvoordragten omtrent de regterlijke organisatie, tot regeling van den werkkring van den raad van state, van de wijze van beheer en verantwoording der koloniale geldmiddelen, van de inrigting der nationale militie en van vele andere hoogst gewigtige onderwerpen, worden ons door Uwe Majesteit toegezegd.

Met groote belangstelling zien wij het tijdstip te gemoet, waarop wij al deze voorstellen aan een naauwgezet onderzoek zullen kunnen onderwerpen. Wij wenschen vurig, daarin aanleiding te vinden om veel goeds en nuttigs tot stand te helpen brengen, en alzoo tevens mede te werken tot voltooijing van hetgeen door de grondwet wordt voorgeschreven.

Wij hopen, Sire! dat de thans geopende zitting der staten-generaal, door eene eendragtige zamenwerking van uwe regering met de vertegenwoordiging des volks, vruchtbaar worde voor de belangen van Nederland. Mogen alzoo de heugelijke dagen, die geheel de natie onlangs met geestdrift vierde, den aanvang kenmerken van nieuwen vooruitgang op den weg van verbetering en hervorming, en wederom het naauwe verband blijken tusschen elken zegen, door Uw Koninklijk Huis ondervonden, en het heil van het dierbaar Vaderland!

—Onze berigten melden wijders het volgende:

Z. K. H. de Prins van Oranje ontvangt na zijn 18den verjaardag talrijke bezoeken van de hooge Collegiën van Staat en van bijzondere personen en elk verlaat het paleis, versterkt in zijne meening over het goede dat het Nederlandsche Volk in de toekomst van zulk een Vorst mag verwachten.

—De leden van de Eerste en Tweede Kamer, zijn en corps, ieder Kamer afzonderlijk, bij Z. M. den koning en den prins in eene bijzondere audientie toegelaten, om HD. persoonlijk met des prinsen intreding in het staatkundig leven geluk te wenschen. De prins zal Wiesbaden en Wurtemberg gaan bezoeken.

—De Eerste en Tweede Kamer der Staten Generaal hebben hare gewigtige werkzaamheden aangevangen.

Als President der Eerste Kamer benoemde Z. M. den Heer Philipse, en Z. M. keuze voor het Presidium der Tweede Kamer, bekroonde onmiddelijk den wensch van dat Staatsligchaam, om den Heer van Reenen in den Voorzittersstoel te zien.

— De Minister van Financiën gaf even als de Heer Vrolik dit in 't afgeloopen jaar in eene zeer merkwaardige memorie deed, een overzigt van onze finantiën en van de plannen waarop de Regering de goedkeuring der Wetgevende Magt zou vragen.

Daaruit stippen wij het volgende aan:

De Regering begroot de som, tot vrijmaking der West-Indische slaven noodig, op 15 millioen Guldens, in 5 jaren tijds te betalen.

Als vergoeding voor de houders van slaven in Oost-Indië, wordt 5 millioen geeischt — alzoo voor deze zaak in 1859 eene som van *acht* millioen Gulden.

De Maatschappij van Weldadigheid vraagt 3,650,000 Gulden.

De spoorwegen zullen, zoo voor subsidie als garantie van renten ongeveer 22 á 23 millioen Gulden eischen. Verwerpt de Vertegenwoordiging het beginsel van rente-garantie, en wil zij zich bij het verleenen van *ondersteuning* aan spoorwegen bepalen bij het beschikken over voorhanden zijnde middelen, en niets meer doen — de Regering belooft er vrede mee te hebben.

Ook ten aanzien van het verband tusschen 's Rijks belastingen en die der gemeenten moet eene keuze worden gedaan. De Minister wenscht geheele afschaffing van belasting op de *eerste* levensbehoeften, zoo wel ten behoeve van het Rijk als van gemeenten.

Nu echter acht hij het nog ondoenlijk de accijnsen op de *eerste* levensbehoeften voor het Rijk en de gemeenten beide af te schaffen en door directe belastingen te vervangen.

De Regering deed eene keuze en laat tevens uitkomen, dat aan de Vertegenwoordiging de beslissing wordt opgedragen, en dat in die beslissing het einde van den strijd zal worden gezien. Het Ministerie zal zich dus ook bij die oplossing nederleggen.

De algemeene staat van zaken in Britsch Indie kan aldus worden opgegeven:

De opstandelingen van Fyzabad hebben zich, na door den generaal Grant uiteengedreven te zijn, bij het leger van de Rhanee gevoegd. Geheel Oude wordt nog verontrust, evenzoo is het gesteld met Rohilcunde, de districten van Ghazepore, Azyngour en Bhopal. De stad Jaloum wordt door de vijandelijke troepen bedreigd. Eindelijk ontmoet men nog opstandelingen te Jubbelpore, in Centraal Indie en in Rajpootana.

—De afstand van Villa franca door Sardinie aan Rusland doet de *Morning Post*, het orgaan van Lord Palmerston, vuur en vlam spuwen tegen Rusland, dat den toeleg wordt aangewreven om Italie onder het juk van het despotismus te houden. Daarom wil Engeland Oostenrijk's politiek tegenover Rusland steunen en ook Pruissen als bondgenoot winnen.

—Prins Napoleon is den 28n. September te Warschau aangekomen tot bijwoning der wapenoefeningen, welke aldaar zullen gehouden worden. Onmiddellijk na zijne aankomst werd de prins door keizer Alexander ontvangen.

INGEZONDEN.

Humoristische Snippertjes.

(Uit de Portefeuille van den ouden Heer FURET.)

Door W. E. H. WINKELS.

LVIII.

INDRUKKEN OP MIJNE REIZEN DOOR DE VOLKPLANTING SURINAME.

(*Vervolg van No. 43.*)

Op nieuw kwam er verandering in de beelden, die zich als kortstondige nevelvormen in het heldere diepe water terugkaatsten.

Nog altijd bleven de gevlugtte en om hunne godsdienst vervolgde zonen ABRAHAMS, hier henen trekken, doch allengs werd de kleurenmengeling bont, bewoners van andere landen mengden zich onder den nijveren hoop en zetten zich in deze volkplanting neder. De meeste waren fortuinzoekers, menschen met volslagen gemis aan volken- en landenkunde, met eene goudzucht in het hart, die tot elken gruwel hunne toevlugt zouden nemen, indien het om het bezit van magt en rijkdom te doen zoude zijn. — Gelukkig nog, dat zij zich al spoedig in hunne gulden droomen teleur gesteld zagen en dat de werkelijkheid hun bewees, dat het alleen de landbouw was die een ruimen oogst op hunnen arbeid zoude geven. — Door één belang vereenigd, werkten zij naar het voorbeeld van de *Israeliten* met inspanning en vlijt en volgden de eenvoudige voorvaderlijke levenswijze, die tot een stille tevreden rust konde leiden; hoog in het land, langs de oevers van de Suriname rivier, vertoonden zich als toen, eene menigte kleine aanleggingen van koloniale produkten landbouw en duizende schepselen hadden daar hun brood.

Het duurde echter niet lang, of er verrees onder hen, een afschuwlijke *afgod*, die met al de kracht en den wil van woeste menschen werd aangebeden; het was de *onverzadigde geldzucht*, ontsproten uit den wensch, van spoedig met de bijeengeschraapte schatten naar het vaderland te trekken; — *alhier* beschouwden zij zich als slaven in eene onderaardsche mijn, die met afschuw geduld echter niet eerder mogt verlaten worden, voor dat de taak geheel was afgewerkt. Elk algemeen belang werd verwaarloosd, elke innige maatschappelijke ineensmelting werd woest verwijderd, de gruwelijkste losbandigheid, de meest zedelooze verbindingen, heetten zij onder de bachanaliën hunner uitspattingen, *genieten*. — De *Israeliten* die alleen met dochters uit hunne stammen huwden, weken als van zelven van deze woeste kolonisten terug, en zagen met trots en verachting op de onbeschaafde slaven moeders en hunne kinderen neêr, haat, tweedragt en tegenstreving zoo wel in het *materiele* als in het godsdienstige volgden hierop en de koloniale band rukte zich geheel uit elkander.

Wij moeten de *Israeliten* vrij pleiten, van in deze verkeerde handeling te hebben deelgenomen. Zij toch genoten alhier *rust* en *vrijheid*; zij zagen door hunne vlijt en eenvoudigheid van levenswijze langzaam, maar zeker hun fortuin aangroeijen; zij hadden geen vaderland meer, zij waren teregt *Hebreeuwen* (vreemdelingen) en elke plek der aarde waar zij in den schoot hunner familie, en ongemoeid van voor hun hinderlijke instellingen konden leven, was hun aangenaam en zoet. — Zij waren ter dier tijd ééne kudde, die zich door de familie NASSIJ vertegenwoordigde en lijdzaam het hoofd dier familie volgde. Twee groote gebreken bragten zij echter mede, verderfelijk voor een opkomenden staat, vooral voor eene pas gestichte landbouwende kolonie; de eerste was, dat zij zich te streng vasthielden, aan de hun geschonkene *privilegien*, die in het vervolg van tijd, door de omstandigheden, in het belang van het algemeen, niet meer houdbaar waren; — het tweede en nog grooter gebrek, was, dat zij volslagen ongeschikt waren, voor eenen kolonialen landbouw. — De geheele toestand van het innerlijke leven eens *Israeliets* laat niet toe in deze taak van beweging zich te ontwikkelen. Sla de rollen der geschiedenis open, dring door in hunne Staatkundige en Godsdienstige wetten, en zie door de allereerste zamenstelling op die twee hoeksteenen gebouwd, de ontwikkeling van eenen landbouwenden staat onmogelijk gemaakt. Altijd toont ons de historierol der wereld aan, dat Israels kroost, dappere krijgers, moedige verdedigers hunner Godsdienst en hunner haardsteden waren, dat zij verre boven alle volkeren der oudheid, zich wisten te ontwikkelen in de wetenschappen en kunsten, dat hunne kunstsmaak, niet dat trotsche verbazing wekkende had van anderen, maar dat het edel, grootsch en schoon genoemd mogt worden; die historie leert ons, dat zij door hunne gedwongen zwerftogten uit *Azie* naar *Europa*, vele schatten van wijsheid mede bragten. In de staatkunde en het finantieele stelsel, muntten zij boven alle, zelfs de latere beschaafdste volkeren uit, en men behoeft slechts de geschiedenis der tegenwoordige eeuw te bestuderen, om overtuigd te worden, dat het nog zooveel jaren niet geleden is, dat de hoofdbewegingen uit de kabinetten der koninklijke ministeriën in Europa in de vuistgrepen rustten van *Israels* zonen. (*) Als handelaren en volleerd in de kunst van koopmanschap zijn zij bekend, maar als landbouwers, als stichters van kolonien die zich hebben ontwikkeld zonder de hulp van andere volken is geen enkele gunstige trek in de geschiedenis aangeteekend.

Zoo was dan de strijd der tweedragt in dit schoon gewest ontwaakt. Godsdiensthaat en verschil van maatschappelijke regelen bliezen dikwerf de vonk tot een vreeselijke vlam aan; meesters, ongeschikt zich zelven te regeren, dwongen door *boei* en *zweep* de hun toevertrouwde werkkracht om boven hare magt voordeel en goud te geven, de kiemen werden gestrooid voor een zekeren ondergang dezer kolonie.

Nog altijd zie ik die golfjes kabbelend spelen en vreedzaam voorwaarts stuwen, nog altijd zie ik hen in hun dartelen de voeten kussen van FLORA's bontgekleurden hof; maar nu was de tijd genaderd, dat het mij voorkwam als of de boorden van Suriname's stroom zich uitzetten en verbreedden en dat het werk van beschaafde menschenhanden zich al duidelijker in hare spiegelvlakte afkaatste. Er begon een gejoel van wedijver en beweging op te gaan, en de slagen van de bijl, en het knarsend gekraak van de nedervallende woudreuzen, galmden in vrolijke toonen over hare oppervlakte heen — Doch helaas! onder den klank van den slag der bijl, klonk ook maar al te dikwijls, de snerpende slag der zweep; even ruw als het ter dier tijd op de oorlogsvloten en koopvaardijschepen der zeevarende Europesche volkeren toeging, even ruw en onmenschelijk werd hier gehandeld. De plegtige stilte, die vroeger over het landschap hing, was verdwenen en de gevleugelde boschbewoners, die zich vroeger zoo gaarne ophielden aan de zoomen van het woud, en die in stillen vrede hunne nesten bouwden op de lommerrijke takken die zich over het spiegelvlak der rivier bogen, trokken verjaagd, in het diepe eeuwenheugende bosch terug. — De oeverlijnen langs de *Suriname* rivier, waar het oog vroeger niets dan groen gewaar werd, vertoonde op het laatst der 17e. en in den loop der 18e. eeuw overal openingen, waar aardige witte gebouwen en regelmatige aanplantingen te ontdekken waren. *Tabak*, *Roucou*, *Koffij*, *Suiker* en *Pisang* velden zag men als afwisseling voor het vroegere eentonige natuurtafereel, hier en daar op het sierlijkst aangebragt, en de reiziger, die ter dier tijd, onbewust van den werkelijken toestand dezer volkplanting, zijne blikken op dit liefelijk tooneel geslagen heeft, zal zeker verrukt hebben uitgeroepen: „*Welk eene heerlijke natuurweel-*

(*) *Zie* D'ISRAËLI's *Koningsbij*.

---

grootheid; de wederstand werkte in het duister en beschroomd, maar volharden en ondanks hare aarzeling en vreesachtigheid, scheen de natie zeker van hare zaak te zijn. Eindelijk trokken de zwervende Mongolen horden langzamerhand af; het Hertogdom Moskou, plotseling de banden van zijnen lang verkropten toorn verbrekende, volgde hen op den voet tot in het hart hunner Aziatische woestijnen en het verloste Rusland trad plotseling als een magtige staat op het tooneel der wereld.

Den overblijvenden overviel eene eigenaardige krankzinnigheid; die beklagenswaardigen deden niets dan kuilen graven om lijken te zoeken; zij spraken over niets dan over moord en bloed, doorliepen naakt de ontvolkte straten en stierven eindelijk ellendig van koude en gebrek. Vervolgens trok *Iwan* naar Pskoff; op eene hoogte vóór de stad hield hij stil en stak de dreigende vuist naar haar uit. Pskoff was door schrik verlamd. De bisschop laat alle klokken luiden en alle bewoners stroomen naar de godshuizen om de laatste mis in doodsangsten te vieren. Maar het geluid der klokken had een' weergalm gevonden in de ziel van den vreeselijken *Iwan*; een jongelingsdroom, een beeld uit de jaren toen zijn hart rein en schuldeloos was, rees voor hem op en stelde zich tusschen hem en het biddende Pskoff: *Iwan* trok af en de stad bleef gespaard.

Zóó zeer is het lot der volkeren in de handen des Allerhoogsten!

Toen *Iwan* weder te Moskou was, laafde hij zijne ziel aan nieuwe wreedheden. De openbare pleinen werden met galgen bedekt; de in ongenade gevallen monnikken en hovelingen werden in groote ketels gekookt of in ovens gebraden. Lid voor lid werden andere ongelukkigen afgesneden; zij werden met touwen doormidden gezaagd, levend gevild en dat alles in het bijzijn van den Vorst. Door een zonderlingen zamenloop van omstandigheden werd onder *Iwan's* bestuur, de treurige gevangenis, die sedert zoo veel duizende slagtoffers der Czaren heeft, geherbergd door eenige Cosaksche benden overwonnen.

Siberië is de naam van dat vreeselijk oord.

Iwan eindigde met eigenhandig zijn zoon te vermoorden. De jonge vorst, die even bedorven van aard was, als zijn vader, verzocht hem de toestemming om tegen de Polen op te rukken. *Iwan* zag in dat verzoek zekere geest van miskenning der ondergeschiktheid en een knuppel nemende kloofde hij de hersenpan van zijn eigen kind. De Czaar zelf stierf zonder het allergeringste teeken van berouw te geven. Ja, op het oogenblik zelve waarop de laatste ademtogt gereed was over zijne lippen te vlugten, joeg zijne schaamteloosheid een' blos over de wangen zijner schoondochter Maar, hetgeen méér dan alles verwondering baart is, dat het volk op het vernemen van zijn' dood, in tranen losbarstte en de stad met droefheid vervulde; de gezinnen der gemartelde Bojaren namen den rouw aan en ieder was ontroostbaar!

Wel verre van dit verhaal te overdrijven, is daarin nog zeer veel verzwegen van hetgeen *Karamsin*, de geschiedschrijver van Rusland verhaalt, en *Karamsin* zelf zegt dat hij nog veel verzwijgt om het gevoel zijner lezers te sparen. De lange lijst der vreeselijkste misdaden doet van afschuw beven; men erkent niets menschelijks meer, eerder gelooft men een' zinneloozen worgengel te zien, die uit het rijk der vervloeking is ontsnapt. En nogthans is dat afschuwelijk wezen de allereerste grondlegger van Ruslands grootheid. Hij heeft misschien meer voor Rusland gedaan dan *Peter den Groote*; die zinnelooze bezat bijna genie, en zeer zeker groote bekwaamheid. Het schijnt eerst moeijelijk in die sombere ziel te lezen, maar het raadsel lost zich op. Sedert eeuwen werd dat ongeluk vóórbereid. De duistere en wreede geest die in de Finsche bosschen en de Mongoolsche steppen rondwaarde, bezocht ook het Kremlin; hij rustte uit in het hart van *Iwan* en slingerde van daar zijne bliksemen. In den beginne vindt men geen' beweegreden voor al die moorden; men weet niet welke woede den Czaar als een dolzinnige tegen zijn volk doet razen; om welke redenen hij getrouwe steden en vreedzame landsdouwen in wildernissen herschept — maar in zijne woede gehoorzaamde hij, zonder het te weten aan de gebiedendste staatkunde, als uit instinct. Hij bragt de kerk tot zwijgen door den moord van *Sylvester Philippus*; hij ontdeed zich van de Bojaren en tevens van den adel; hij bragt een' doodelijken slag aan de gemeenten toe, door het ten onderbrengen van Twer en Novogorod. Daardoor vernederde of vernielde hij alles wat nog eenige onafhankelijkheid bezat en schiep hij met vaste hand eene willekeurige en onbeperkte magt. Hij vernietigde de Mongolen en *Mongoliseerde* Rusland. *Iwan* was de volmaaktste der tijrannen; alle anderen zijn in hem te vinden: ligtzinnig en losbandig als *Nero*, bot en wreed als *Caligula*, geveinsd en kwezelig als *Lodewijk XI*. In zijne brieven zijn uitdrukkingen, *Tiberius* waardig: somtijds het huichelachtig gebabbel van *Cromwel*, ook wel de honigzoete afgerondheid van *Robespierre*, als deze tegen de doodstraf declameert. Maar bovenal vestigde hij zijn despotismus op den schrik en deze wortelde zóó diep in den geest des volks, dat hij in het bloed der opvolgende geslachten is ingeweven en voor eeuwen lang de ziel van Rusland is geworden.

del? — Welk een zoete rust en lan[illegible] geluk! Wat een genot en welvaart; spreiden de natuur en 's menschen arbeid, om hun heen!" — — —

De tijdgeest wees met een ernstig oog, op de 18e. eeuw en het was mij, toen ik op het kabbelend golfgeklots bleef staren alsof twee onduidelijke afbeeldingen, in den oneffen waterspiegel, zich voor mij vertoonden; het waren twee *Harpijen* die boven den waterstroom zweefden, wier vergiftigenden adem, (gelijk ons de fabel leert) alles bedierven en besmetten wat zij aanraakten; het was de *weelde* en de *domheid*. Eenigen tijd werden deze monsters bestreden en tegengehouden, door de wapenen van *eenvoud* en *arbeid*, maar ofschoon de *weelde* dan ook van tijd tot tijd afweek, de *domheid* altijd moedig en stout, wist het gif te strooijen van partijzucht en volkstrots. Voor kunde en wetenschap was niets te koop; zij werden als ellendige bannelingen overal teruggestooten; de kunst, die zoete geleidster op het pad van beschaving; werd verafschuwd, de noodzakelijkste kennis van landbouw en volksregering, als nutteloos vertrapt, beschimpt en verdreven. Er begon naijver te bestaan in het bejagen van eere betrekkingen, belagchelijke kwaliteiten, schijnvormen van standverheffingen en dit verkreeg men door praalvertoon, door uitblinking boven anderen. Duizende wapenen klonken in dit strijdperk, honderde listen en strikken werden gespannen; niet tevreden met het stille genot van landelijke voordeelen, wilde elk een stukje van de verbrokkelde magt zich toeëigenen en zij verkochten hunne onafhankelijkheid als grondbezitters, voor de belagchelijke beuzelarijen van eere namen. Op de onregtvaardigste en schandelijkste wijze, werden betrekkingen en posten door *intrigues* verkregen, op de ruwste en ongehoordste wijze, de verpligtingen dier betrekkingen uitgevoerd, allerbelangen, die der *Kolonie*, — die der West-Indische maatschappij, — die der vereenigde Nederlanden, — die der verdraagzaamheid in Godsdienst, — die der onbeschaafde slaven, — werden afschuwelijk verkracht; de geheele koloniale toestand werd in partijschappen verdeeld, overal heerschte vijandschap, die door de afzigtelijkste en nietigste elkander aangedane handelingen verergerde en het noodzakelijke verband van bestaan onherbindend uiteen scheurde — uitputting, magteloosheid en verwaarlozing van geregelde arbeid, volgde.

Zoo ondermijnde de tweedragt aller belangen; met reuzenschreden ging de Kolonie achteruit en het loerende oog der gouddorst ontwaakte in Nederland, het zag, hoe uit dezen jammerpoel van ellende, *goudmijnen* te outginnen waren.

De strijd dan van de meesters tegen elkander, de woede om elkander door valsch klatergoud in aanzien te overtreffen, de haat van familien onderling, de scheuring van sectenleden met anderen, het kwaadaardig volhouden in verkeerdheden, bij de overtuiging van verkeerd te handelen, het aan de eene zijde vasthouden aan privilegiën en het trachten aan de andere zijde, om dezelve listig te verkrachten, de ruwheid en gruwelijke gemeene levenswijze der zoogenaamde voornaamste familien van de volkplanting, wekte maar al te veel wanorde en onheil op, en in plaats dat de regering deze verwarring zoude gestuit hebben, door een mannelijken, fieren doch bezadigden wil, geleid door onpartijdigheid en regt, was *zij* het juist, die door ergerlijke partijdigheid de scheur al grooter maakte en voor zichzelven met duizende kleine en groote vijanden te kampen had.

De dienaren of slaven begonnen door zooveel domheid en de daaruit voortgesprotene eigenzinnige barbaarschheid, te morren en onwillig te worden, oorlogsrampen en andere nadeelige omstandigheden, werkten hun voornemen tot opstand in de hand en hunne ontevredenheid ging tot eene volslagene muiterij over. Vreeselijk was die uitbarsting, ruim tachtig duizend bloedgierige vijanden, stonden tegen nog geen duizend door tweedragt verdeelde meesters over, en gelukkig dat toen de geest dier Afrikanen niet eenstemmig was, of eene volkomene vernieling ware het gevolg geweest.

De kreet van woede en moord gilde echter over het spiegelvlak der wateren, roofschending en vernieling woedden langs de oevers van *rivieren* en *kreeken* en maar al te dikwijls vloeide het bloed van schuldige en onschuldige offers in hare diepte. Nog hadden *verstand*, *voorzigtigheid* en *menschkundig* overleg kunnen redden en de uitgewoede stroom in zijne bedding terug kunnen voeren; eene algemeene *Amnestie* voor de schuldigen en eene strenge regterlijke bepaling voor de meesters, om minder ongehoord wreed met hunne slaven om te gaan, hadden voorzeker goede gevolgen gehad, ten minste, de woeste loop van vernieling gestuit; doch neen! verregaande domheid vaardigde de afgrijsselijkste wetten uit en de schijn van schuld, werd gestraft op eene wijze, waarvan de menschheid siddert; wij zullen de wateren niet doen spreken van de gruwelen die zij in haar spiegelvlak terug heeft zien kaatsen, wij zullen de *echo* niet oproepen om ons te herhalen welke hartbrekende gillen van gemartelde slagtoffers haar ontrustten; wij zullen dit tafereel als een zwarte droom voorbij laten gaan.

De Kolonie geraakte haren ondergang nabij, de vijand groeide in kracht en hoeveelheid aan, zijne *positie* in dit land door de natuur sterk, tartte elke vervolging en strijd; er hadden zich hoofden onder hen ontwikkeld, die niet ontbloot waren van moed en oorlogslisten, op hunne hoofden werden zware premiën gesteld, in plaats van hen *zelven* te koopen en alle herstel van vrede, werd door dezen maatregel onmogelijk gemaakt. Er ving toen een strijd op leven en dood aan en met geen barbaarscher woede maakten de Afrikanen hunne gevangenen of overwonnenen af, dan de blanken hunne gevangene vijanden.

De groote nood die in de Kolonie heerschte, deed eene zwakke eendragt ontstaan, in het algemeen vervolgen des vijands; van het moederland ontving men hulp en men wist het vereenigd; zoover te brengen, dat de oproerlingen tot buiten de grenzen van de bebouwde streken terug trokken. — In de waanzin hunner domheid noemde men zich overwinnaars, men juichte en het hallo! klonk langs Suriname's boorden, maar men scheen, toen te vergeten, dat men zich eene *zeer* enge grens omvademd had, welke men zonder toestemming des vijands, niet kon, veel minder mogt overschrijden; dat men zich had opgesloten in eene bekrompen gevangenis, en dat den Nederlandschen kolonisten, op Surinaamsch grondgebied *niets* meer behoord dan de aangeslibde strandlijnen van dit wereld gedeelte, dat echter de vijand in het bezit bleef, van de werkelijke grond, waar de graniet lagen, de beginselen van een vast wereldpunt bewezen.

(Het vervolg hierna)

HANDELSBERIGTEN.

Amsterdam, 27 September 1858.

SUIKER. De veiling der N. H. M. is coulant afgeloopen; gemeene soorten *f* 2 boven taxatie, beste op taxatie, Surinaamsche blijft *f* 28 a *f* 35.

KAKAO. Zonder verbetering.

KOFFIJ. }
KATOEN. } Zelfde prijzen.
RUM. }

Den 29sten.

De Suiker veiling van 256 vaten Surinaamsch liep gisteren avond coulant af van *f* 31 a *f* 36, zijnde *f* 1/4 boven taxatie.

KAKAO geniet eenigzins meer vraag.

SCHEEPSTIJDINGEN.

BINNENGEKOMEN.

Den 26sten, de Koloniale schroefstoomboot *Paramaribo*, kapt. J. F. Meijer, van Demerarij.

Den 27sten, het schip *Janna Adriana*, kapt. Franken, van Amsterdam.

Idem, de Nederl. schoenerbrik *Josephina*, kapt. Fairley, van Gloucester.

Den 29sten, het schip *Sagitta*, kapt. W. J. Bakker, van Amsterdam.

VERTROKKEN.

Den 28sten, het Fransche stoomschip *le Daim*, kommandant Rivière, naar Cayenne.

UITGEKLAARD.

Den 28sten, de Nederl. schoener *Henrietta*, kapt. H. Gravenhorst, naar Demerarij, in ballast.

UIT TEXEL NAAR HERWAARTS GEZEILD.

Den 22n. Sept., *Anna Lena*, kapt. Zaal.

FALMOUTH.

Den 20n. Sept., *Nickerie*, kapt. S. Meijer, van Amsterdam naar Suriname; is uit zee teruggekomen doch heeft den 26 de reis weder aanvaard.

TE AMSTERDAM IN LADING NAAR HERWAARTS.

Johannis Hermanus, kapt. J. B. Wijgers.
Martina Adriana, kapt. van 't Hoff.
Maximiliaan, kapt. Schill.
Egmond, kapt. Meijer.
Mina, kapt. Cupido.

TE LIVERPOOL.

Resolution, kapt. Watts.

IN LADING NAAR AMSTERDAM.

Het schip *Louisa Christina*, kapt. Ten Harmsen, adres bij J. H. Zaal.

Het schip *Eliza*, kapt. Visser, adres bij J. M. Polak.

AANGEKOMEN PASSAGIERS.

Met de Koloniale schroefstoomboot *Paramaribo*: de Heer G. P. Emanuels en de Minderjarige M. Benjamins.

Met het schip *Janna Adriana*: de Heeren H. Roijer, J. J. P. Wessels en C. S. P. Dericks.

PUBLIEKE VEILINGEN.

Ter Kastelenije van het Geregtshof.
Vrijdag, 29 October 1858.

5 koppen Slaven, — *f* 1,100. — bekend staande ten kantore der Registratie van slaven ten name van den boedel Abm. de Leon.

Door- en ten huize van den Vendumeester
J. C. Gomperts.
Vrijdag, 29n. October 1858.
Voor afbraak verkocht:

's Rijks kanonneerboot *Nickerie* — *f* 200. — M. J. Samson qq.

En diverse Touwwerken enz. van No. 1—37 *f* 285,20.

PRIJZEN DER PRODUCTEN.

Bij inschrijving verkocht:

SUIKER. Den 30sten dezer, van pl. *Rustenburg* 27 vaten a 11,37 ct.

Idem, idem, van pl. *Fairfield* 16 vaten a 11,22 ct.

MELASSIE. Van dezelfde effect, p. m. 1000 gallons, niet toegewezen.

ROODE CACAO. Den 30sten, van pl. *Caledonia* p. m. 15,000 pond a 22,56 ct.

BURGERLIJKE STAND.

Van den 23n. tot den 30n. October 1858, zijn alhier ingeschreven, als overleden:

Den 23sten, Rudolph Elias, zoon van Andreas Emanuel Bauch en Ingeborg Bauch, 2 dagen.

Idem, Petrus Simon Tigchel, 55 jaren.

Den 24sten, Hendrik Gijsbertus Marius Greeve, 38 jaren en 14 dagen.

Den 25sten, Ribca Henriques Cotino Echtgenoot van Samuel Hoheb Brandon, 66 jaren.

Den 26sten, Elisabeth Molhoop, 54 jaren.

Idem, Johannes Anthonij, zoontje van de vrije Virgini, 10 jaren.

Idem, Jacob Cornelis Pieter Philip Romans, 28 jaren.

Idem, Charlotte Jacoba Cornelia, dochtertje van Maria Helena Castagne, 1 jaar en 21 dagen.

Den 27sten, George Colin Braam, zoontje van Venecia Helena Margaretha Braam, 5 maanden en 2 weken.

Idem, Thomas Sevenoaks, 63 jaren circa.

Den 29sten, Annatje Henriette Etzel, 34 jaren.

BINNENLANDSCHE BERIGTEN.

Resolutie

van den 28n. October 1858 No. 1, *bepalende de plaatsing in het Gouvernements-blad van het Koninklijk besluit van den 15n. Julij 1858, Staatsblad No. 60, en van de daarin vervatte overeenkomst tusschen* Nederland *en* Wurtemberg *gesloten, tot regeling der voorwaarden waarop de Consulaire Agenten van dat Rijk, in de voornaamste havens der Nederlandsche Overzeesche bezittingen zullen worden toegelaten.*

DE GENERAAL MAJOOR,
ADJUDANT VAN DEN KONING IN BUITENGEWONE DIENST, GOUVERNEUR DER KOLONIE *SURINAME*

Ontvangen hebbende bij ministeriele missive van den 8n. September d. j. La. H No. 9 | 238, ter afkondiging, een exemplaar van het Koninklijk besluit van den 15n. Julij d. j. (Staatsblad No. 60), bepalende de plaatsing in het *Staatsblad* der Overeenkomst tusschen *Nederland* en *Wurtemberg* gesloten, tot regeling der voorwaarden waarop de Consulaire Agenten van dat Rijk, in de voornaamste havens der *Nederlandsche Overzeesche bezittingen* zullen worden toegelaten.

Heeft goedgevonden en verstaan:

Te bepalen, dat het vermeld besluit met de daarin vervatte overeenkomst en vertaling daarvan, achter deze resolutie, in het Gouvernements-blad, sullen worden geplaatst.

Paramaribo, den 28 October 1858.

C. P. SCHIMPF.

Ter ordonnantie van den Gouverneur:
*Bij afwezigheid van den Gouvernements Secretaris,
De Hoofd-Commies,*
J. E. WESENHAGEN.

Bij Gouvernements resolutie dd. 20 October No. 2, is:

1. Aan de Brandmeesters F. C. Bruggeman en A. H. Möhlmann, verleend een *eervol* ontslag.

2. Bevorderd tot Brandmeesters de Onder Brandmeesters J. J. P. Wessels, P. J. Wijnbergen, L. Schmidt, C. Harrevelt, Moz. Sam. Polak, G. Oppenheimer, A. Levij, M. J. Heijmans en A. H. Brandon.

3. Benoemd tot Onder-Brandmeesters P. J. Heijmans, J. J. Podekowitz, E. Pinto, H. C. Levij, G. H. Samson, A. Voets, G. J. J. Karg, Gerrit van Dijk, P. J. Reeberg, A. Schloss, en A. J. Malmberg.

Petronella Faans heeft de vergunning van het Gouvernement verzocht om voortaan den naam te mogen dragen van:

Maria Petronella Mac Intyre.

Tijd van verzet *zes* weken, gerekend van den 22 October 1858.

Bij Gouvernements resolutie van den 26 October No. 1, is de Heer C. Lionarons gesuspendeerd in zijne betrekking van Curator bij het Departement der Onbeheerde Boedels en van Weesmeester en zijn die functien provisioneel opgedragen aan den Heer J. de Jong Hoofd-Commies bij de Administratie van Financien.

Aanzoek voor Vrijgeving.

Den 22n. October 1858.

Van den slaaf *William*, geboren in 1821, wiens moedersnaam onbekend is, toebehoorende voor den vrijdom aan de Wed. P. Simmons.

Manumissie.

Door het Koloniaal Gouvernement zijn den 15n. October 1858, *Brieven van Manumissie* verleend:

1. Aan den slaaf Joseph, geboren in 1826, zoon van Coba, toebehoord hebbende voor den vrijdom aan M. Zweever.

2. Aan de slavin Cornelia, geboren in 1840, dochter van Amerika, toebehoord hebbende aan plant. *Rozenburg*, divisie *boven Commewijne.*

3. Aan den slaaf Eduard, geboren in 1819, zoon van A. M. Staphorst, toebehoord hebbende aan R. C. Olivieira.

4. Aan de slavin Elisabeth, geboren in 1823, dochter van Johanna 2e., toebehoord hebbende voor den vrijdom aan J. N. Eckhardt de Mesquita.

5. Aan de slavin Saraatje I, geboren in 1807, wier moedersnaam onbekend is en hare kinderen: Adriaan, geboren in 1840 en Carolina, geboren in 1843, toebehoord hebbende voor den vrijdom aan F. A. Eckhardt de Mesquita.

6. Aan de slaven Clarentje, geboren in 1798, Ferdina, geboren in 1830, wier moedersnamen onbekend zijn, en Esther, geboren in 1847 en Hendrik, geboren in 1850, kinderen van Ferdina, toebehoord hebbende aan de boedels M. S. S. Machielse wed. J. A. Eliazer en A. S. S. Machielse.

7. Aan de slavin Iris, geboren in 1795, dochter van Constantie, toebehoord hebbende aan H. J. Serres, H. L. de Villeneuve nom. ux. en de wed. H. G. Beverleij geb. Steglich.

8. Aan het slavenkind Petronella, geboren in 1851, dochter van Frederica I, toebehoord hebbende voor den vrijdom aan E. J. Sind.

9. Aan het slavenkind Wilhelmina, geboren in 1858, dochter van Constance, toebehoord hebbende aan P. de Montel.

10. Aan het slavenkind Andro, geboren in 1853, zoon van Santje, toebehoord hebbende aan plant. *Saltzhalen*, divisie *boven Commewijne.*

11. Aan het slavenkind Johan, geboren in 1847, zoon van Saraatje, toebehoord hebbende aan J. C. Sanches.

12. Aan het slavenkind Jacques Louis Theodorus, geboren in 1858, zoon van Frederica, toebehoord hebbende aan J. Robles nom. ux. en S. Simons.

en 13. Aan het slavenkind Henriette, geboren in 1855, dochter van Jetta, toebehoord hebbende aan plant. *Petersburg*, divisie *boven Suriname en Thorarica.*

Zullende gemelde gemanumitteerden voortaan de namen voeren, van:

1. *Thomas Joseph Eever.*
2. *Cornelia Ennij.*
3. *Eduard Johannes Baptist Olijfiera.*
4. *Paulina Elisabeth de Mee.*
5. *Jacquelina Saraatje Gravestra.*
Hendrik Adriaan Gravestra.
Wilhelmina Carolina Gravestra.
6. *Antoinette Clarentje Magielse.*
Christiane Ferdina Magielse.
Paulina Esther Magielse.
François Hendrik Magielse.
7. *Antoinetta Iris Neuport.*
8. *Petronella Charlotte Kook.*
9. *Wilhelmina Letnom.*
10. *Androuw Wijg.*
11. *Johan Alfarez.*
12. *Jacques Louis Theodorus Simoons.*
en 13. *Henriette Francina Andes.*

ADVERTENTIëN.

Van Plant. *Zorg en Hoop*, worden bij inschrijving mits goedgekeurd wordende, tegen **kontante** betaling te koop aangeboden:

68 à 70 vaten SUIKER,

bij kavelingen van 2 à 20 vaten en 1 van pl. m. 30 vaten.

en

p. m. 4 à 5000 gall. Melassie,

om met den aanstaanden nieuwemaanspring van Plant. te worden afgehaald.

Zullende de billetten van inschrijving worden aangenomen, en geopend op MAANDAG den 1n. November e. k. des voormiddags om *tien* ure, ten Kantore van (12773) J. FROUIN.

Paramaribo, den 20 October 1858.

SEQUESTERS

der plant. *Livorno* ½ aandeel aankomende der Erven L. E. H. FORBERGER, bieden bij inschrijving, het hoogste bod goedgekeurd wordende, tegen *Kontante Betaling*, te koop aan:

P. m. 11 vaten SUIKER,

om, voor rekening en risico van den Kooper binnen *acht* dagen na de toewijzing van plantage te worden afgehaald.

Zullende de inschrijvingsbilletten ter Griffie van het Geregtshof worden aangenomen tot WOENSDAG den 3n. November des morgens ten *negen* ure.

Paramaribo, den 30 October 1858.

(12774)

(12768) De Vendumeester A. SALOMONS, zal DINGSDAG e. k. verkoopen:

Provisien, Stukgoederen,

AJUIN, en een accuraatloopend Cylinder ZAKHOROLOGIE.

Alsmede:

De vroeger geannonceerde verkoop van het *HUIS* en *ERF* gelegen aan de *Princestraat*, N. W. La. E No. 277*a*. O. W. La. D No. 854*a*.

A. H. VAN BORCHAREN qq., zal DONDERDAG NAMIDDAG den 4n. November e. k., ten huize van den Vendumeester J. F. FAVEREIJ doen verkoopen:

Eenige Meubelen, gouden Sieraden, een Rijtuig,

en den Neger *Franconie*, behoorende tot de Nalatenschap van nu wijlen Dr. F. W. CRAGIN. (12770)

Paramaribo, den 25 October 1858.

Naar *Coronie*, *Nickerie* en *Demerary*.

De Schoener *ELLEN nieuw getimmerd en gekoperd*, zal in den loop der aanstaande week vertrekken.

Voor VRACHT en PASSAGE gelieve men zich te vervoegen, bij Kapitein W. C. DEKKER of bij

THOMAS GREEN.

( )

De ondergeteekende vraagt tegen *billijken prijs* in HUUR:

Eenige Mannegers.

Paramaribo, den 30 October 1858.

(12771) W. F. CAUPAIN.

Tooneelvoorstelling in het Fort *Zeelandia*,

op WOENSDAG den 3 November 1858.

DE RECENSENT,

Blijspel in *twee* bedrijven.

Gevolgd door

HET INCOGNITO,

Blijspel in *één* bedrijf.

Aanvang om 7½ uur.

PRIJZEN DER PLAATSEN:

1e. Rang *f* 1.00. — 2e. Rang 50 cts.

Entreé-Kaartjes zijn in het Fort *Zeelandia* te bekomen. (12767)

Verandering van woonplaats.

De ondergeteekende hare SCHOOL verplaatst hebbende naar de *Keizerstraat*, in het Huis laatst bewoond, door den Heer WM. BATENBURG; beveelt zich in de gunst van Ouders en Voogden aan.

Neemt kinderen in den kost.

Paramaribo, den 30 October 1858.

( ) Wed. J. W. BECKER.

De ondergeteekenden *procuratie* op den Heer L. M. KOHN uitgebragt hebbende, zoo is deze dienende kennis te geven aan degenen die aan hunne firma (SANDTMANN & Co.) verschuldigd zijn, tegen den 4n November e. k. hun verschuldigde aan te zuiveren of bij gemelden Heer KOHN schikkingen te maken ter voorkoming van onaangenaamheden.

Paramaribo, den 30 October 1858.

( ) SANDTMANN & Co.

AL DEGENEN welke iets te vorderen hebben van — of verschuldigd zijn aan den boedel van den Heer PIETER HARREVELT, worden verzocht om daarvan zoo spoedig mogelijk opgaaf — met inlevering van blanco rekening — en betaling te doen aan de ondergeteekenden.

Paramaribo, den 27 October 1858.

De Executeuren Testamentair in den boedel voormeld,

C. HARREVELT.

( ) M. L. GOEDE.

Thans is het tijd te koopen!

Bakkeljaauw,

***Goedkoop* te verkrijgen, slechts voor den tijd van *twee dagen* nog,**

Oxhoofden à f 40.

Drums » » 30.

Na dien tijd dan duurder.

Paramaribo, den 30 October 1858.

( ) *C. A. HOMANS.*

Cognac en Barcelona *Brandewijn*, Dubbel gebeide *Genever*, Patent en Genua Olie, *à Comptant* verkrijgbaar bij

A. P. TIRION.

[12772]

Ontvangen per Kapts. FRANKEN en BAKKER:

Met stoom Gedroogde GROENTEN, Frankfurter BRAADWORST, ½ en ¼ fl: CHAMPAGNE (Crème de Bouzij) oksh. WIJN, Handjes Bier, Holl. Ale, Genever.

VERSCHE PROVISIEN,

Pâtés de Foies Gras, ee diverse Vleesch in blikken, Banket, Suikergoed, een groot assortiment Havana SIGAREN, ½ en ¼ amen Patent OLIE.

Nog voorradig: Exquise Rhijn Wijn, Madera Wijn, Tokayer en andere Hongaarsche Wijnen, Geurige THEE, Theerantjes, Sardines, Zoete Olie, Druiven en Pruimen op Azijn, Vruchten op Brandewijn, 1e. kw: WASKAARSEN à 80 ct. per pakje, Gemaakte Kleederen, Ronde Kinder en Opsteek KAMMEN, Moderateur Lampen, reserve Ballonnen, Lampglazen à 25 ct., Aangemaakt Loodwit en Lijn Olie. [ ]

A. LEVI & Co.

Verkrijgbaar bij

W. J. RIETSTAP:

Eenige drums Goede

Bakkeljaauw,

Haring, Manheden,

Pickled Bass, *BLOM*,

diverse soorten SPEK en VLEESCH, Pitch Pine en W. P. PLANKEN, etc. etc. [ ]

Jacob J. Salomons

over het *Militair Hospitaal*:

is wederom voorzien van:

***Aurora* en andere soorten *Peletier SIGAREN*,**

VERSCHE PROVISIEN,

***Dranken*, een partijtje *GENEVER*, en veel meer andere Goederen.** (12775

(12769) Ontvangen per de laatst gearriveerde schepen en te bekomen bij

J. H. SWARTSMAN,

mits *à CONTANT*:

Versche Provisien

en *Dranken*, *Schoenen*

in soorten, KRUIDENIERSWAREN, Goede Zware SIGAREN en ROOKTABAK Fijn en Grof Gekorven en veel meer andere

Goederen.

D. ALBERGA

heeft per Kapt. TEN HARMSEN ontvangen en biedt te koop aan:

Diverse Manufacturen,

Mans-, Jongens en Kinder SCHOENEN, Dames en Meisjes LAARSJES met en zonder hakken, Zool-, Gewast-, Verlakt en Voering LEDER.

En per de *Anna Lena*; Kapt. ZAAL wachtende:

Eene partij *MODEWAREN*, nieuwe Jaconets Calico, Plant Uitdeelings-*Goederen*, etc., etc.

[ ]

GAVE 1 en 1½ dms WANE PLANKEN, goedkoop.

Te bekomen bij

DE VRIES & ZOON.

( )

Te bekomen bij

GEBRS. SOESMAN:

Oxhoofden en Drums BAKKELJAAUW,

Haring, Mess en Prime

SPEK, ½ vaten Family BEEF,

S. F. BLOM,

vaten en blikken Reuzel, Eng: en Amerik: *ZEEP*, vaten Spermacetie *OLIE*, *W. P. PLANKEN*,

O. I. RIJST,

Amerik. VAL-AXEN, FIREBRICKS,

opregte Havana *Sigaren* en geass. Eng. IJzerwaren.

Paramaribo, den 30 October 1858.

( )

Te bekomen bij

Gebrs. CASTILHO:

Heele tonnen ALBURGER Family Vleesch, ½ dito SMITH's en Family VLEESCH, REUZEL in ½, ¼ en ⅛ tonnen,

Prime- Mess en Clear Spek,

ZEEP en KAARSEN,

TABAK, ZOUT,

Patent en Lijn *OLIE*,

***W. P. Planken*, etc.**

Amerikaansche houten- en rietenzitting Stoelen, Amerikaansche Blinders, Zoete- en Castor Olie.

( )

HOLLOWAY'S

Zalf en Pillen.

Holloway's Pillen. Algemeene zwakheid, neerslagtigheid en zenuwachtige aandoening, zijn de onvermijdelijke gevolgen van eene bedorvene maag. Brengt de maag in den vorigen staat, zuivert de ingewanden en regelt de afscheidingen der vochten met deze wonder-Pillen, dan keert de kracht terug, de neerslagtigheid houdt op en de zenuwen worden bedaard. Dit is geene theorie, doch praktische waarheid, gegrond op vele jaren ondervinding, op eene groote menigte getuigenissen, en op de aanneming als om strijd door alle geneeskundigen, die steeds de uitwerkingen van het geneesmiddel hebben getuigd. Indien de aan slechte spijsvertering lijdenden, over het algemeen wijs genoeg waren, om hunne toevlugt tot dit geneesmiddel te nemen, dan zouden die ziekten weldra eene zeldzaamheid worden.

Deze *Zalf* en *Pillen* zijn alhier verkrijgbaar gesteld bij den Apotheker A. B. DE VRIES, aan de *Zwartenhovenbrugstraat* à *f* 1 en *f* 3. [ ]

RIVIER-STOOMVAART DIENST.

De reizen van de "*ELIZA*" van den 2n. tot den 30n. NOVEMBER 1858, zijn bepaald als volgt:

Van *Paramaribo* naar Pl. *Munnickendam*	Van Pl. *Munnickendam* naar *Paramaribo*
den 2 des morgens 8 uur.	den 3 des morgens 7 uur.
» 14 » » 8 »	» 15 » » 7 »
» 24 » » 8 »	» 25 » » 7 »

Van *Paramaribo* naar Post *Sommelsdijk*	Van Post *Sommelsdijk* naar *Paramaribo*
den 5 des morgens 8 uur.	den 6 des morgens 9 uur.
» 10 » » 8 »	» 11 » » 10 »
» 17 » » 8 »	» 17 » namiddags 2 »
» 21 » » 8 »	» 22 » morgens 8 »
» 29 » » 8 »	» 29 » namiddags 2 »

Van *Paramaribo* naar Pl. *Canawappibo*	Van Pl. *Canawappibo* naar *Paramaribo*
den 7 des morgens 8 uur.	den 8 des morgens 7 uur.
» 18 » » 8 »	» 19 » » 7 »
» 27 » » 8 »	» 28 » » 7 »

Van *Paramaribo* naar Pl. *Rac à Rac*	Van Pl. *Rac à Rac* naar *Paramaribo*
den 12 des morgens 8 uur.	den 12 des namiddags 1 uur.
» 30 » » 8 »	» 30 » » 1 »

Paramaribo den 23 October 1858.

H. LYON & Co.

GEDRUKT BIJ A. L. G. DE RANDAMIE.